

zaaknummer 2012 T 904(2)

Datum beslissing: 7 juni 2013

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats] ([land]),
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. M.J.A. Nijssen, advocaat te Leiden,

tegen:

[naam],
geboren op [datum] (onbekend of hij nog in leven dan wel overleden is),
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
van [datum] tot [datum] lid geweest van de Congregatie van de Broeders van O.L. Vrouw van Lourdes.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 7 november 2012. Op 5 februari 2013 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van broeder [naam], provinciale overste van de Nederlandse provincie van de Congregatie van de Broeders van O.L. Vrouw van Lourdes.

Op 21 mei 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is, gelet op zijn woonplaats, middels Skype gehoord en heeft zijn standpunt nader toegelicht. Ter zitting is verschenen de juridisch adviseur van klager mr. Nijssen voornoemd. Namens de Congregatie is verschenen broeder [naam] voornoemd.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Rond 1964/1965 werd klager door de kinderrechtster uit huis geplaatst en kwam hij in het observatiecentrum (internaat) [naam] te [plaats] terecht, in het paviljoen "[naam]". Het internaat [naam] stond onder leiding van de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Aangeklaagde was op [internaat] werkzaam als paviljoenbroeder van het paviljoen "[naam]".

Door de jongens op het internaat werd op allerlei afdelingen gewerkt. Klager kwam uiteindelijk terecht in de linnenkamer. Klager heeft gedurende een half jaar op [internaat] gezeten.

Tijdens zijn verblijf in het paviljoen "[naam]" vond elke avond een avondgebed plaats, waarbij de jongens op hun knieën moesten neervallen. Aangeklaagde liep dan al biddend

rond, terwijl hij naar de soms nog blote kontjes keek - de meeste jongens hadden nog niet de tijd gehad hun pyjama aan te trekken. De slaapkamer van aangeklaagde lag tussen de twee slaapzalen van de jongens in. Klager hoorde hoe aangeklaagde in zijn kamer steunde en kreunde van 'ooh geile jongens, zooo die geile jongens, mmmhhh', waarna klager hoorde dat aangeklaagde klaarkwam.

Elke zaterdag moesten de jongens zich helemaal uitkleden, hun vuile kleding inleveren en daarna douchen. Bijna elke week controleerde aangeklaagde of klager zich wel overal goed had gewassen. Tijdens die controle trok hij bij klager de voorhuid naar achteren. Als klager een erectie kreeg, dan trok aangeklaagde aan de piemel van klager totdat hij klaarkwam, en dan moest klager zich opnieuw gaan douchen. Het kwam ook regelmatig voor dat aangeklaagde de billen van klager uit elkaar trok, waarna hij tussen de billen keek en een vinger in de kont van klager stopte, zogezegd om te voelen of alles wel goed schoon was.

Klager is tevens onzedelijk betast door aangeklaagde tijdens momenten dat hij het moeilijk had. Aangeklaagde nam klager dan op schoot en speelde met zijn geslachtsdelen. Aan klager werd steeds verteld dit vooral niet verder te vertellen, want dan was hij niet meer de 'speciale jongen' van aangeklaagde.

Er werd ook gestraft door aangeklaagde. De straf bestond uit het bloot op de koude overloop moeten staan, waarna extra controle plaats vond van het blote lijf door aangeklaagde.

2.2 Het hele gebeuren heeft een enorme invloed gehad op het verdere leven van klager. Hij heeft niet alleen last van vreselijke verlatingsangst, maar ook van bindingsangst. Hij wordt ook regelmatig ongecontroleerd kwaad, waarvoor hij in therapie is en medicijnen slikt. Hij vertoont tevens vluchtgedrag, heeft last van huilbuien en vertrouwt niemand. Klager is voor 100% afgekeurd en heeft geen pensioen opgebouwd. Hij heeft in zijn werk nooit kunnen velen dat er leiding boven hem stond. Het moeten hebben van controle kwam ook in zijn relaties tot uiting.

2.3 Klager wenst erkenning voor hetgeen hem is overkomen. De klacht kan bijdragen in het verwerkingsproces van klager. Hij vindt dat zijn verhaal mogelijk kan bijdragen aan een goede waarheidsvinding, waarbij zijn verhaal ondersteunend zou kunnen zijn voor anderen. Hij is er van overtuigd dat hij niet het enige slachtoffer is. De kerk moet worden aangesproken op dit misbruik. Klager is op zoek naar een bepaalde vorm van genoegdoening. Het is voor hem belangrijk dat er op een bepaalde manier (ook financieel) spijt wordt betuigd.

3. Inhoudelijke reactie op het klaagschrift (zakelijk weergegeven)

Sinds de dag dat aangeklaagde geen lid meer was van de congregatie, is er geen contact meer met hem geweest. Nu niet bekend is waar aangeklaagde, voor zover hij nog in leven is, verblijft, kan hij geen weerwoord geven.

Broeder [naam] heeft in zijn reactie gesteld dat hij grondig onderzoek heeft gedaan. Hij was zelf van 1966 tot 1979 werkzaam in [intermaat] en kan bevestigen dat aangeklaagde werkzaam was als paviljoenbroeder van [naam]. In een overzicht van december 1959 staat vermeld: "[naam], hoofdgroepsleider: [naam]". Aangeklaagde was tot zijn uitreden in [maand] [jaar] werkzaam op [intermaat].

Op grond van de ter beschikking zijnde gegevens kan broeder [naam] bevestigen nog ontkennen dat er sprake is geweest van seksueel misbruik jegens klager door aangeklaagde. Er zijn geen aanwijzingen gevonden voor mogelijke misdragingen door aangeklaagde. Ook

tijdens het onderzoek van de Commissie Deetman zijn er, voor zover bekend, geen andere klachten van seksueel misbruik tegen aangeklaagde binnengekomen. Dit wil niet zeggen dat broeder [naam] geen geloof hecht aan hetgeen klager in zijn klaagschrift beschrijft.

Hij is, indien klager dit wenst, bereid in gesprek te gaan met klager. Wellicht kan een gesprek voor meer opheldering zorgen en bijdragen aan het verwerkingsproces.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3 Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

Kort gezegd moet de verklaring van een klager dus worden gesteund door ander bewijs op grond waarvan het aannemelijk wordt dat een aangeklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel misbruik.

4.4 De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

Klager heeft tijdens de behandeling van de zaak ter zitting weliswaar twee namen genoemd van personen die destijds tezamen met hem op [internaat] verbleven en die volgens hem ook door aangeklaagde seksueel zijn misbruikt - te weten: [naam] en [naam] -, maar noch bij de Klachtencommissie noch bij de Commissie Deetman is een melding dan wel een klacht van deze personen tegen aangeklaagde binnengekomen.

4.5 Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. De Klachtencommissie wil echter benadrukken dat daarmee niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

Mocht er in de toekomst wel steunbewijs voorhanden zijn, dan voorziet de Procedure in de mogelijkheid van dit advies herziening te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de provinciale overste van de Congregatie van de Broeders van O.L. Vrouw van Lourdes de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 7 juni 2013 door:

Mr. G.A.M. Stevens, voorzitter; zr. J.G.M. Verwijs, O.Praem, en W.A.M.C. Mol, leden; bijgestaan door mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De Voorzitter

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.